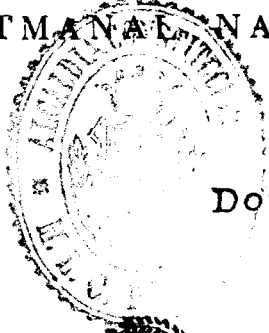

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

Donatiu de l'Ajuntament

Grup de la Joventut

ANY II

NÚM. XXIX

OLOT, 23 MARÇ DE 1916

Per subscripció i anuncis, i tota correspondència en general, adreçar-se al
Gerent de VIDA OLOTINA: «Lliga Regionalista», OLOT

CONDICIONS

Suscripció. 1 pesseta trimestre.
Número solt 10 céntims.

ANUNCIS { Una plana. 5 pessetes
Meitat de plana. 3 »
Quart de plana 2 »
Octau de plana 1'50 »

DESCOMPTES

Per 6 insercions, el 10 %; per 12, el 25 % i per 24, el 50 %

ESQUELES MORTUORIES { Una plana. . . 6 pessetes
Meitat de plana 4 »

Pagos a la bestreta

OBRES DE DONYA MARIA MONTESSORI

: : : Método de la Pedagogia Científica : : :
aplicado a la Educación de la Infancia

1 volum, tela, Ptes. 7'50
» rústica, » 6'00

== Manual Práctico del Método Montessori ==

1 volum, tela, Ptes. 4

Els millors llibres d'orientació pedagògica.

Els millors llibres d'educació moderna.

Les comandes a la

CASA EDITORIAL ARALUCE

CORTS CATALANES, 392.-BARCELONA

VIDA OLOTINA

REVISTA SETMANAL NACIONALISTA

ANY II NÚM. XXIX

OLOT, 23 MARÇ DE 1916

ANIVERSARI

Sembla que era ahir i ja fa un any que nostra Revista va veure per primera vegada la llum pública: l'any primer, el més difícil, el que costa més de vèncer per raó de la limitació de elements i per el perill de deformació en que viu tota juvenesa.

Quan rebèrem l'honrosa comanda d'organitzar la publicació d'una Revista que fos, aquí, el portaveu dels ideals regionalistes imaginàrem un òrgan de publicitat distint del patró corrent en ciutats petites. Ens proposàvem lliurar-lo de la banalitat que origina l'ocupar-se de qüestions d'interès particular que, si be proporcionen al periòdic una clientela nombrosa, es en detriment de la serietat, de la justícia i de la missió essencialment educativa que ha de imposar-se una Revista com la nostra, agena a tota finalitat mercantil i consagrada exclussivament a la propagació d'ideals i a laborar per a que aquets encarnin en actuacions vives.

I, fins avui, hem sigut austerament fidels a nostre primer propòsit, lo qual si be ens ha costat el sacrifici de veure'ns privats del concurs i fins de la simpatia de una part del públic local, ens ha valgut la honrosa atenció de selectes nuclis d'aquí i de fòra, que han fet pública manifestació del interès que els mereix la nostra Revista.

En l'aspecte editorial hem procurat lliurar-nos de la rutina, donant a la Revista presentació senzilla, però elegant, dintre els recursos gràfics de que hem disposat. En aquest particular no sols hem lograt lo que'ns proposàvem respecte a VIDA OLOTINA sinó que potser hem influït, per l'exemple, en el millorament editorial de alguns companys en la premsa local.

Però la nostra obra, en el primer any de vida pública, no podia quedar reduïda al simple camp de la acció periodística: la sinceritat, professada amb severitat i amb consciència, ens ha obligat a aportar el mes ardent concurs a totes aquelles obres que s'encaminaven al millorament col·lectiu. I en aquest aspecte de la nostra actuació els resultats podem, sense cap mena de presumció, qualificar-los de esplèndits: la pleníssima festa musical de l'any passat; la gestió i consegüent de la Biblioteca Popular: la vinguda de l'Escola Catalana d'Art Dramàtic i la fundació de la Societat Olotina de Cultura, son obres que han portat la nostra sang i el nostre esperit i amb les quals hem tingut la satisfacció de veurer iniciada una formosa corrent de col·laboració entre els olotins que estimen de veras a la Ciutat, col·laboració que ha de redimir-la i obrir-li sugestiu horitzó de redreçament.

No tenim la pretensió d'haver realitzat una labor perfecta, però estem tranquils amb la nostra voluntat i amb la nostra consciència, car ni respecte a l'una ni a l'altra sabriem, en justícia acusarnos de manquement. Les contradiccions que s'ens han fet, fóra les de motivació passional, les quals per sa naturalesa no podien fer-nos vacilar un moment, no son de prou valor per a fer-nos canviar de conducta.

S'ens ha acusat, i de la acusació s'en ha arribat a fer motivació de campanya contraria, de perdre de vista l'interés local i de deixar-nos portar per corrents forasteres. En aixó hi ha un error manifest: si be es cert que estem lluny de recloure'ns en un sentimental localisme, no concebim viable cap actuació exclusivament forana. Nostre criteri respecte a n'aquest punt consisteix en prestar atenció a les corrents actuals del mon, i principalment de Catalunya, laborant per a que nostra ciutat no en resti exclosa, car en el temps que correm, extraordinàriament vertiginosos, el que s'aïlla—sigui home sigui poble—de les corrents generals queda forçosament endarrerit i com confinat en un desterro. Però cal no oblidar l'interés local i vivificar-lo amb lo útil de fora, com també cal aspirar a representar un paper en el viure nacional i mundial incorporant-hi la labor local.

En l'anterior acusació, hi va inclosa la de somniadors, però ja es pot veurer amb lo que acabem de de dir que precisament el nostre propòsit es adaptar-nos a la realitat, renunciant a fantasies solitaries o localistes.

Altrament s'ens acusa de volguer apareixer com a super-homes o,—en termes francs—s'ens vol fer passar per vanitosos: si la vanitat consistís

en la aspiració de volguer fer les coses tant ben fetes com se pugui, potser seria raonable aquesta acusació, car s'om dels que creuen en la eficàcia—quasi única, en les accions humanes—de la obra ben feta, però cabalment això es contrari de la vanitat, car, aquesta, es apariència, oripell, simulació.

Als que ens contradiuen, doncs, els oposarem les següents paraules de Leopardi, que poden servir-nos de norma: «El temps es gran remei contra la maledicència, així com de les afliccions de l'esperit. Si el mon censura alguna institució nostra, o manera de procedir, bo o dolent, a nosaltres no'ns cal sino perseverar. Un quant temps després, esdevenint vulgar aquella materia, els maldients l'abandonen per cercar-ne altres de les mes rescents. I, com mes fermes i impertorbables ens mostrarem nosaltres en seguir avant, menys-preuant el dir de la gent, tant mes aviat, allò que de primer fou condemnat o que semblà extrany, serà tingut per raonable i per cosa corrent; perquè el mon que no creu mai que qui no cedeix s'equivoqui, al cap i la fi es condemna a n'ell mateix i ens absol a nosaltres. Per aixó succeeix, cosa ben sabuda, que'ls febles viuen a mercé del mon i els forts a llur pròpia voluntat.»

BREUS NOTES SOBRE ELS AUTORS

DE LES OBRES REPRESENTADES EN LES SESSIONS DE LA ESCOLA
CATALANA D'ART DRAMÀTIC

JEAN POQUELIN MOLIÈRE.—El primer actor còmic del teatre clàssic francès. Les seves obres varen ser 30 i fòren escrites entre 1655 i 1672. Les principals son:

L'Avar, El misantrop, Tartufe, Les dones sabies, El Burgès gentil-home, L'Escola dels marits, L'Escola de les dones, Don Joan, El Casament per força, El metje per força, El malalt imaginari i altres.

En la major part d'aquestes obres, ell hi solia desempenyar el principal paper perque era autor i actor a la vegada.

La característica del seu teatre, es redueix a la fonda filosofia que entranya, encoberta d'un esperit fortament humoriste, i d'una simplicitat en els medis expressius asombrosa.

Sens dubte de cap mena, se'l deu considerar el mestre i propulsor del teatre còmic modern.

La representació de les seves obres, es una lliçó d'alta estètica que no deuría escassejar en cap dels públics, i sobretot en els públics en formació com el nostre.

Es un erro creurer que el teatre de Molière es essencialment francès. Precisament la qualitat mes excelsa que l'eleva per damunt dels altres, es l'universalitat dels sentiments que hi expressa, versada amb una generositat, que sols fa esparcir el veritable geni.

El presentar doncs l'obra de Molière es fe un be extraordinari, a la causa del nostre teatre, que tan i tan necessita *de bons concells*.

JOHANN WOLFGANG GOETHE.—Nasqué a Francfort en 28 d'Agost 1749. Morí a Weimer en 12 de Març 1832. A Goethe no se'l pot considerar un autor dramàtic en el sentit exclusiu i positiu de la paraula.

Goethe fou ans que tot un gran, un meravellós poeta que dins de la seva obra, va sentir en certs moments la necessitat d'usar de la forma teatral.

El seu teatre, com tot lo que versà la seva pluma, evoca d'una manera magistral *la passió humana*. Aquesta passió en mans d'un gran poeta, sempre es objecte *d'obra mestre*. El seu teatre deu ser considerat doncs com obra mestre baix el punt de vista aludit, encar que es trobi en forces ocasions, molt allunyat de lo que deu ser el teatre d'hom verament autor dramàtic.

Autor del *Faust* i d'Egmon del *Tarcuato Tasso* i altres no menys importants, s'ens presenta en *Eridón i Amina*, (*Renyines d'enamorats* com ell l'anomena) autor de pastorals a la faisó dels italians del renaixement, i el seu verb com sempre soculent alliçona en l'ingeni i maravella en la frescor d'una poesia jove i forta.

L'obra de Goethe, *Eridón i Amina*, causà l'impressió de les belles tapicerías del sigle XVIII, recorda l'embarcament per *Sithere* de *Wotecan*afina els sentits, encoratje cap el camí d'una perfecció sentimental plena de bons pressagis.

ADRIÁ GUAL.—La seva personalitat ha prés alt relleu en les lletres i en les arts, per haver conreuat amb particular èxit aixís les unes com les altres.

No obstant en la literatura el seu nom s'ha significat més especialment en el teatre, i en les arts s'ha dedicat amb mes preferència a les de la presentació escènica.

Aixís com en el seu caracter d'autor va iniciar des dels primers moments orientacions que entre nosaltres eren revolucionàriament innovadores per la tècnica i la tendència, en la direcció i presentació escèniques va transformar radicalment les corrents que aquí s'haurien galvanitzat en la rutina.

El seu Teatre Intim fou la primera i memorable manifestació de les seves idees sobre el teatre, preferentment encaminades en un sentit de selecció que l'apartaba de les vulgaritats dominants.

Més tard al dirigir els «Espectacles Audicions Graner» del Teatre Principal de Barcelona, pogué demostrar amb l'exercici del seu càrrec i les obres que li estrenà com «Els tres tambors» i «La Presó de Lleida» que en l'essència de la poesia popular, si es recullida i elevada per un esperit refinat, hi ha bellesa ben assequible per al gros públic i ben profitosa per estimular el seu bon gust.

Derreraent, seguint per aquest mateix camí d'aprofitar la bellesa de l'ànima popular, ha assolit notables èxits amb les seves obres de caient de rondalla «Donzell qui cerca muller» i «La Comedia extraordinaria del home que va perdre el temps».

Tingué a son càrrec la Direcció de les temporades de la «Nova Empresa de Teatre Català» que tantes valioses obres noves aportà a la nostra dramàtica.

Obtingué al «Teatre de la Princesa» de Madrid i després al «Teatre Principal» de Barcelona un èxit notabilíssim amb les seves conferències il·lustrades sobre «El Geni de la Comedia».

Fundà el Teatre «Auditorium» que fou la sala d'espectacles mes elegant i de mes bon gust que hi ha hagut a Barcelona pel bon gust de la seva decoració, alabada unanimitat per tota la premsa.

Es Director de la Escola Catalana d'Art Dramàtic, explicant en ella, ademés, les lliçons de Declamació i Historia del Art.

Ademés de les obres citades es contenen entre les mes notables: *Misteri de Dolor*, *Lo fi de Tomás Reynal*, *La Pobra Berta*, *Silenci*, *Els Pobres Menestrals*, *Nocturn* i *Arlequí vividor*.

NOTES D'ART

LA PINTURA MODERNA DEL MUSEU DE BARCELONA.—Una mirada per les sales de pintura moderna, de nostre museu, dona una tristesa immensa, tan per la falta de qualitat de la major part de les obres, com per la disposició de les mateixes amb mires personalíssimes, excluint dels bons llocs no tan sols als que tenen una valor dins la pintura moderna, sino fins a homes ja consagrats sens reparo per tothom, sols per donar la preferencia als que manen per ordre d'escalafó.

La pintura que te'l lloc preferent, deixat de contats cassos, en nostre museu, es aquella en que'l pintor l'acaba abans d'haber-la comensada.

Pot dir-se que és una cosa inevitable la pintura dolenta en un museu? En un museu, pot haber-hi pintura dolenta, aparentment bona,—aixó suposa una equivocació per part dels responsables—peró moltes de les pintures de nostre museu, ens donen la certitud de la negació per part dels adquiridors.

En la penúltima exposició internacional concorregueren a la secció francesa uns marxants portant obres dels impresionistes, pintors de reconegut valor: doncs no s'adquirí res, ni una sola tela, d'aquells pintors.

Al menys fessin com els senyors de la Junta d'un museu de França que compraren unes pintures i després digueren que ells no en sabien pas ben be la valor, pero que podien resultar bones; nosaltres no tenim aquesta bona fé ni aquesta delicadesa: deixem lo bo per lo dolent, i quedem tan frescos.

F. VAYREDA

INFORMACIÓ CATALANA

ELS PARLAMENTARIS REGIONALISTES AL PAIS:—Els Senadors i Diputats regionalistes han publicat un manifest notabilíssim en el qual, amb ocasió de les properes eleccions generals, exposen, amb una gran claretat i amb una sinceritat que no te, dissortadament, imitadors, son total punt de vista respecte al problema que rau en la artificiosa consituació d'Espanya, en virtut de qual artifici hi ha uns pobles, dins ella, que veuen els elements substancials de la seva espiritualitat, de la seva personalitat, excluits de lès lleis de l'Estat i de tota la vida pública.

El document a que fem referencia tant per sa valor propia com per la trascendencia del actual moment històric, hauria de ser meditat per tots els bons patriotes, perquè en ell se senyala el camí, potser únic, que pot salvar a Espanya dels mals que pateix.

PER L'ENROBOSTIMENT DE LA LLENGUA CATALANA.—La Lliga del Bon Mot ha adreçat al Excel·lentíssim senyor President de la Mancomunitat de Catalunya una important comunicació en el qual se li «proposa que, sense oblidar i menys pretenir quantes mides educatives i moralitzadores estimi oportunes, proveeixi quan ans a Catalunya d'un orgue natural i eficaç que, per a la seva naturalesa tendeixi sempre al estudi, foment, fixesa, noblesa i puresa del llenguatge parlat, creant en aquest fi una Institució tècnica (quina constitució definitiva, o el nomenament del personal encarregat de traduir-la a la pràctica es missió d'aqueixa Presidencia), la qual, el nostre humil parer, hauria d'esser una institució d'estudi i de treball, verdader Arxiu de la Paraula, comptant *a)* no sols amb una biblioteca i sabis bibliòfals, si que, ademés, *b)* deuria estar dotada amb tots els aparells de que's val la moderna Fonètica, per a retenir la veu onejanta i canviant del poble, amb totes les seves formes dialectals, sospesant-se no sols els giros de les frasses, si que també el veritable sentit de les paraules i dels diferents sons que modifiquen el sentit de les mateixes; *c)* l'ensenyança en les escoles i demás centres de cultura, del verdader accent de la llengua, fent sentir el bon gust en la elecció dels textos i de les distintes modulacions a adquirir; *d)* l'intervenció en el poble, per mitjà de propagandes populars apropiades, per a fer a arribar a aquest la bellesa i dignitat de la llengua que parla; i *e)* el mateix temps, se podrien, tal volta arxivar, com a complement, les veus dels homes mes caracteritzats i eminents, a fi de deixar estampada en lo possible la seva fisonomia moral, que repercuteix en la paraula, aportant materials, ben transcendents per cert, per a l'estudi de la psicologia de la raça, i la biologia de nostre poble.»

INFORMACIÓ OLOTINA

LES SESSIONS DE L'ESCOLA CATALANA D'ART DRAMÀTIC.—Els organitzadors d'aquesta solemnitat artística i patriòtica estàn, segurament, satisfets, perquè s'ha conseguit plenament l'objectivitat proposada. Les dugues sessions es vegèren amablement favoreescudes per un públic nombrós i selecte majorment la de la nit, durant la qual el Teatre presentava l'aspecte de les grans solemnitats.

La finalitat patriòtica s'acomplí amb escreix per virtut del magnífic parlament que D. Adrià Gual adreça el auditori, en qual discurs se traçà de manera magistral el camí que hauria de conduir a la reconstitució del Teatre Català amb estructura prou ferma per a que sigui el veritable Teatre Nacional. No ens cal donar, avui notícia mes completa de la espléndida disertació del Sr. Gual

perqué, mercés a la amabilitat de nostre il·lustre amic, ens serà avinent de publicar-la íntegrament en aquestes planes.

Les obres representades obtingueren rebuda distinta per part del públic que, altrament, es mantingué sempre atent i correctíssim. *El malalt imaginari* i *Arlequí vividor* no lograren l'adessió complerta de l'auditori, sens dupte per tractar-se de produccions quelcom convencionals i complexes dintre les quals costa una mica situar-s'hi. L'èxit correspongué a *Eridón i Amina*, l'exquísida pastorel·la de Goethe, que fou justament celebrada, i a *Els pobres menestrals* que des de les primeres escenes penetrà vivament en l'ànim del públic.

En quan a l'execució pogué apreciar-se la labor eminentment educativa de l'Escola sobretot respecte a la dicció, clara, sobria i transparent i molt superior a la de comedians d'ofici. Ens abstindrem de citar noms, però farem pública la nostra opinió de que en l'Escola hi ha elements suficients per a la formació d'una excel·lent companyia dins la qual no hi hauria cap nota dissonant i en la que lluirien ses envejables qualitats algunes figures de indiscutible valor.

Sabem que, tan el Director de la Escola com els alumnes, han tret de la vinguda a Olot una bona impressió que coincideix amb l'excel·lent record que ens ha deixat als olotins.

UNA INSTITUCIÓ CULTURAL REGIONALISTA, A MIERAS.—Amb gran satisfacció ens hem enterat de que en la veïna població de Mieras es constitueix una entitat que, amb finalitat cultural, vol contribuir a la expansió dels ideals nacionalistes. En amable comunicació que hem tingut el gust de veurer, expliquen el organitzadors del *Ateneu Mierenc* els nobles propòsits que els animen, els recursos que pensen utilitzar per a lograr sa consecució i, sobretot l'entusiasta esperit catalanista que informa i vivifica el pensament dels nostres excelents amics.

Recordem ara unes paraules del il·lustre Dr. Robert quan, en ocasió de la festa de nostres Jocs Florals, es trovava aquí presidint un acte patriòtic: el catalanisme,—deia el fervent apòstol,—trigarà una mica a manifestar-se entre la nostra gent de muntanya, perque el caracter muntanyenc es quelcom tardà i refractari a seguir les corrents que venen de les ciutats, però estiguem segurs de que els nostres ideals un dia o altre guanyaràn el cor de nostra gent pagesa i li entraràn en l'intel·ligència i, aleshores, tingueu la certitut de que aquets ideals seràn professats amb una fermesa i amb una abnegació que, superant les nostres, constituirà la més plena consagració de Catalunya al redreçament de si mateixa i serà arribada l'hora de les grans conquestes nacionals.

La fundació del *Ateneu Mierenc* ens ha recordat les anteriors paraules i, relacionant-les amb ella, s'ens obra l'esperit a les més falagueres perspectives. Entretant, vagin a Mieras les nostres més fervents enhorabones junt amb la promesa de que aquí tenen uns humils col·laboradors per a tot lo que excelsi als ideals salvadors que uns i altres professem.

PERE AUBERT
Impressor—Olot

GLOSARI DE XENIVS

(1916 a 1914)

Se publica en fascicles setmanals,
contenint aproximadament un mes
de Glosari

Preus de suscripció:

El fascicle setmanal, 25 cèntims
Suscripció trimestral, 3 pessetes

S'admeten suscripcions a Barcelona
a casa J. Bartra Laborde
«Tallers Gràfics Montserrat»
Bilbao, 207

QVADERNS D'ESTVDI

Aquesta Revista formarà anualment dos volums d'unes 400 pàgines cada un. La publicació es farà cada mes, llevat els de Juliol, Agost i Setembre, en fascicles d'un mínim de 80 pàgines.

Preu de suscripció anual 4 ptes.
Número solt, 50 cèntims

Venda i suscripció a Olot:
LLIBRERIA BONET
Carrer Major, n.º 3

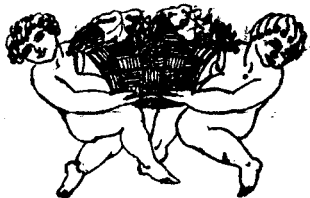
PIU ORRI

S. Esteve, 12

Camiseria, Corbateria,
Genres de Punt

Grands assortits
a preus econòmics de
Llanes, Sèdes i Cotons

Celler Olotí

Casa recomanada per a
vins de tota confiança

Olis, sabons i comestibles
de primera qualitat

Passeig de Blay (Firal), 52
(Davant del Teatre)

TONI-DIGESTOL BURGNET

RESTAURACIÓ DEL PAHIDOR

A base de ferments gástrics al estat natural, genolobus, condurango, cuassia simaruba menyanthus trifoliata i chelidonium majus. Remei excelent i comprovat per a curar les dispepsies, siguin o no d'origen nerviós. catarrs gástrics, pesadesa, botiment, vértics del estómac, neurastenia gástrica, flatulencies, mal gust i mal olor de la boca. Amb el seu ús s'obtenen incomparables resultats en tota classe de gastralgies (mal de pahidor), calma ràpidament el dolor perque ataca les causes del mal. No conté opi, morfina ni cocaína ni medicaments que puguin produir trastorns en l'organisme.

DIPÓSIT:

Laboratori i Oficina
de Farmacia de

Antón Bolós i Vayreda

Sant Rafel, 28
OLOT

FARMACIA I DROGUERÍA

JOAN CARDELÚS I FILLS

Agents exlussius per a Olot dels tant recomanats

PRODUCTES DE LA PERFUMERÍA GADALÚS

i de la **CREMA BELLA AURORA**

i per a la provincia del insuperable

CHAMPAGNE GEORGE MONTAGNE